

¹⁰*Hiszen egy atyánk van mindnyájunknak, egy Isten teremtett bennünket! Miért vagyunk hát hűtlenek egymáshoz, meggyalázva az atyáinkkal kötött szövetséget?*

Kedves Testvéreim!

Ezen a héten a sportot kedvelők dúskálnak a kínálatban. A foci világbajnokság csoportmeccsei zajlanak, napi három találkozóval, és bár már ez is önmagában teljes napi program, de közben még figyelhetünk kardszapatunkra, amelyik Európa bajnok lett, vízilabdásaink tegnap ezüstérmesek lettek a Világligában. A hétvégén a technikai sportokat szeretők is örülhetnek, hiszen a francia F1 futam mellett itt, Budapesten repülőgép versenyt is tartanak.

Csapat sport. Az ige hirdetésre készülve mai alapigénk és elhangzásának eredeti körülményei ezt a szót juttatták eszembe. Csapat sport. Kezdjük a focival. A jelenleg zajló oroszországi vb-n nemzeti válogatottak versenyeznek. A riporterek időről időre elmondják, hogy egy-egy csapat egyes játékosai melyik klubcsapatból érkeztek. Előfordul, hogy a 11 pályán lévő játékos mindegyike más-más országban focizik év közben, és csak a nemzeti válogatott mérkőzésekre gyűjti össze őket a kapitány. És itt kell megemlíteni azt, hogy a szövetségi kapitánynak fontos szerepe van. A magyar válogatott sikertelenségét is sok esetben a kapitányokra fogják, és így lehet az, hogy az elmúlt egy évben már a 4. szövetségi kapitányát fogyasztja a magyar válogatott. A legújabbat épp a héten nevezték ki. Fontos, hogy ki a kapitány, de talán az is fontos, hogy a játékosok elfogadják-e, szót értenek-e vele, odafigyelnek-e rá. Aztán fontos az is, hogy a válogatott mérkőzéseit a játékosok ne arra használják, hogy minél többet megmutassanak magukból, hanem hogy együtt, közösen sikereket érjenek el.

Izrael népe, Isten válogatottja, Ő választotta ki magának, és hívta el őket. Aztán évekig, évtizedekig vezette őket, szövetségi kapitányként. És bár hiába működött jól ez a szövetség, mégis a játékosok, a nép tagjai újra és újra más csapatokban kezdtek játszani, más népek isteneihez fordultak. Miért? Azért, mert azt gondolták, ott jobban boldogulnak. Az egyéni érdekeik, a majd én megmutatom hozzáállás váltotta ki Isten haragját, ezért kell Malakiás prófétának fenyegető jóvendölést írnia. Így kezdődik könyve: *Fenyegető jóvendölés. Az ÚR ígéje, amelyet Malakiás által jelentett ki Izraelnek.*

És valóban fenyegető jóvendölések hangzanak el ebben a könyvben. De azért a címzés utáni első mondatokat is érdemes elolvasnunk. Mert ez a prófécia így kezdődik:

Szeretlek benneteket – mondja az ÚR. De ti azt kérdezitek: Miből láthatjuk, hogy szeretsz minket?

Isten szerelmi vallomására a válasz nem éppen a szokványos. Miből láthatjuk...? Hát nem ezt tapasztaljuk, nem ez történik... mert azok a másíkok, a szomszédaink, akik itt élnek a földjeinken, akik más isteneket tisztelnek, akiket más istenek vezetnek, ők sokkal jobban boldogulnak. Nekik több van, ők sikereesebbek.

És igen, megtörténik az, hogy leváltják Istent, és más isteneket kezdenek tisztelni. Ez már komolyabb dolog, mint a fociban egy csapatváltás, mert amit Izrael népe tesz, az paráznság. Megcsalják Istent, a vele kötött szövetséget, házasságot felrúgnak. És egészen konkrétan éppen a családi életben jelenik meg ennek a lenyomata: mert eldobják fiatalkorukban elvett feleségeiket, és idegen népek lányait veszik el, hogy ezáltal földterülethez jussanak. Hogy meggazdagodjanak, hogy jól menjen a dolguk. Mindenki a maga hasznát keresi, és így egymással is szembefordulnak. Az önös érdekek győznek.

A csapat sportban ez az önzőség hamar visszaüt. Mert lehet hihetetlenül jó képességű egy játékos, ha a csapattársai nem segítik, ha mindenki csak a saját érdekeivel van elfoglalva, akkor bár lehet, hogy lesz egy két szép megmozdulás a meccsen, de győzelem garantáltan nem. Mert az ellenfél is ott van a pályán és küzd. Ha elvonatkoztatunk a focitól és a korabeli zsidóságtól, akkor azt gondolom magunkra ismerhetünk. Mert mi vagyunk azok, akiket önös érdekek vezérelnek, akiknek a saját boldogulásuk fontosabb, mint az, hogy figyeljünk Isten útmutatására, vezetésére. Egymással versenyzünk még a kereszténységen belül is. Mert az én felekezetem jobb, mert az én hitem jobb, mert az én Istennel való kapcsolatom az példaértékű...

Mai igénk éppen azt mutatja be, hogy azok, akiken leginkább kellene látszódnia az Isten-e világban megmutató szeretének egymással vannak elfoglalva, és nem figyelnek Istenre: ¹⁰*Hiszen egy atyánk van mindnyájunknak, egy Isten teremtett bennünket! Miért vagyunk hát hűtlenek egymáshoz, meggyalázva az atyáinkkal kötött szövetséget.*

Isten világossá tette a szabályokat. Az atyákkal kötött szövetség itt a tíz parancsoalra utal, amelyben az első három fogalalkozik az Istennel való kapcsolattal, a maradék hét pedig az embertársak közötti kapcsolattal. A tíz parancsolat felépítéséből is jól látszik az, hogy ha nem működik az egyik akkor a másik sem, tehát ha nincs meg az Istennel való kapcsolat, akkor az embertársaink felé sem működik, és fordítva is igaz ez, ha az embertársammal való kapcsolatban van hiba, akkor az Istennel való kapcsolatom sem működik.

És ebben a legnagyobb hiba az önzőség. Ahogy említettem a csapatsportnál az önzőség lehet, hogy egy-egy szép megmozdulást hoz, amiről aztán beszélnek, de a győzelem az messze kerül. Az ellenfél csapata – a sátán csapata jól szervezett, kiváló képességű játékosokból áll. Akik ráadásul tudják, hogy a mi edzőnk a legjobb, ezért igyekeznek egyéni hibákat kikényszeríteni, és a csapatjátékot ellehetetleníteni. A lényeg, hogy ne figyeljünk az edzőre, csak saját magunkkal törődjünk.

A héten hallottam egy műsort a selfi készítésről. Mikor magát fényképezi az ember különböző helyzetekben. A műsor apropója az volt, hogy sok magát fényképező ember szenved balesetet, sőt hal meg egy-egy fénykép miatt. A beszélgetésben elmondták, hogy az utóbbi időben nagyon megváltozott a társadalom: az én került a középpontba. Látszik ez többek között abból, hogy már nem megkérünk embereket hogy fényképezzenek le, hanem mi magunk fényképezzük magunkat.

Az énközpontúsággal kapcsolatban egy másik csapatsport is eszembe jutott. Illetve eszembe juttatták a fejünk felett repkedő repülőket. A repülőgépversenyt ugyanis, bár rendkívül képzett és sokat tapasztalt pilóták közt zajlik, mégis csapatsportnak tekintik, ahol egy nagy számú csapat dolgozik azon, hogy a pilóta a legtöbbet hozhassa ki magából, és hogy minden körülmény a legtokéletesebb és legbiztonságosabb legyen. Míg a focinál és más csapatsportoknál a csapatban fellépő nézeteltérések, viták, meg nem értés legfeljebb a mérkőzés elvesztésébe kerül, ebben a technikai sportban akár a pilóta élete is múlhat azon, hogy a csapattagok jól össze tudnak-e dolgozni. Itt nincs helye az önös érdekeknek, a magamutogatásnak. A csapatot a csapatfőnök irányítja, az ő szava dönt minden kérdésben, és lehet bármilyen merész egy pilóta, ha a csapatfőnök azt mondja, akkor adott esetben nem repülhet, mert az élete múlik rajta.

Testvérem! Isten ma arra szeretné felnyitni a szemedet, hogy a te életed azon múlik, hogy figyelsz-e rá, és tudsz-e az ő csapatában dolgozni? Lehet, hogy rövid távon az látszik, hogy ez hiábavaló, hogy semmi nem úgy sikerül. De mi a cél? Egy-egy szép megmozdulás, vagy a győzelem? János apostol azt írja: az a győzelem, ami legyőzte a világot, a mi hitünk. Jézus pedig arról beszél, hogy *Aki meg akarja tartani az életét, elveszti, aki pedig elveszti, megtartja azt.*

És ha már idézgetek, had álljon itt Pál apostoltól egy hosszabb ige: *ugyanaz a szeretet legyen bennetek, egyet akarva ugyanarra törekedjétek.* ³*Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál;* ⁴*és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is.* ⁵*Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt:* ⁶*aki Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel,* ⁷*hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és emberként élt;* ⁸*megalázta magát, és engedelmes volt mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.* ⁹*Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névénél nagyobb,* ¹⁰*hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieieké, földieké és föld alattiaké;*

A győzelmet ez jelenti, hogy figyelünk arra, aki a legnagyobb alázattal mutatta meg szeretetét irántunk. Nem leváltani kell az szövetségi kapitányt hanem odafigyelni rá, és ha ez megvan, akkor a másokra is odafigyelek, akkor már nem magamat akarom előtérbe, hiszen tudom, hogy: *egy atyánk van mindnyájunknak, egy Isten teremtett bennünket!*

És ha odafigyelve az ő csapatában játszom, akkor legyek türelmes, mert a győzelem egészen bizonyos.